

www.helikonkastely.hu

HELIKON

KASTÉLYMÚZEUM
FESTETICS-KASTÉLY
KESZTHELY

Helikon Kastélymúzeum – Festetics-kastély, Keszthely

A Festetics-kastély parkja

Főúri utazások kiállítás

Hintókiállítás

Modellvasút-kiállítás

Vadászati kiállítás

Madárpark

Pálmaház

ABLAK A LOVAS VILÁGRA

A 25 éves Lovas Nemzet Jubileumi Fotópályázata

Kiállítás megnyitó és díjátadó ♦ Keszthely, 2020. október 17.

Ünnepélyes keretek között, a díjazottak és hozzátártozóik szinte teljeskörű részvételével zajlott a Jubileumi Fotópályázat kiállítás megnyitó és díjátadó ünnepsége Keszthelyen, a Helikon Kastélymúzeum Hintókiállításának dísztermében.

A Helikon Kastélymúzeum igazgatója, Pálinkás Róbert köszöntöje és a Hintókiállítás vezetője, Varga Zoltán ismertetője után Dallos Gyula, a Kincsem Nemzeti Lovasprogram megvalósításáért kinevezett miniszteri biztos, örökös díj-

lovas magyar bajnok, mesteredző méltatta a pályamunkákat és adta át a díjakat.

Köszönjük támogatóinknak, a Bábolnai Nemzeti Ménesbirtoknak, az Állami Ménesgazdaság Szilvásváradnak, a Nemzeti Ménesbirtok és Tangazdaság Zrt. Mezőhegyesnek, az Aggteleki Nemzeti Park Igazgatóságnak, a Hortobágyi Génmegőrző Nonprofit Kft-nek és a lajosmizsei Geréby Kúria Hotel és Lovasudvarnak a színvonalas díjakat, melyekkel a Mihály Árpád által alkotott Hunor és Magor címet viselő bronzplaketten felül megajándékozhattuk pályázóinkat.

Az ember és a ló kapcsolata egy szépséges kötelék

Beszélgetés Balázs József *Bazsival* a zsűrizés szempontjairól

Bazsi... Mindenki másképpen ismeri - lovas körökben a megbízható szakembert, díjlovas bírót, szülővárosában a nyugalmazott városi nyomdász, aki nemrégiben vehette át Pécshez kötődő sokoldalú tevékenységének és a pécsi városházán nyugdíjazásáig végzett színvonalas munkájának elismeréseként a Városháza Emlékérem Díjat. Magazinunk olvasói számára sem idegen, hiszen az elmúlt 25 évben számos lovas kultúrtörténeti írással színesítette lapunkat. Grafikai, versei és az utóbbi idők haikukba tömörített érzései egy sokoldalúan művelt ember képét villantják fel, akinek bölcsessége tapasztalatokon és kitűnő megfigyelőképességen alapul, kifinomult humora soha nem lépi át az emberi érzékenység határait. Lovas szakmai tudása és elhivatottsága megkérdőjelezhetetlen. A Lovas Nemzet Jubileumi Fotópályázata díjátadóján nem tudott résztvenni, ugyanis egy versenyen bíráskodott, ezért most lapunk hasábjain kérdezzük a zsűrizés szempontjairól, tapasztalatairól. **Mint a Lovas Nemzet főmunkatársa kezdetektől részt vesz a fotópályázatok zsűrizésében. Milyen analógiát illetve különb-**

séget látsz a kétfajta bíráskodásban?

A zsűrizés is egyfajta megítélés, akár a díjlovaglásban a bíráskodás. Az alapvető különbség, hogy ott azonnal kell dönteni és véleményezni! A fotók megítéléséhez több idő áll rendelkezésre, de az első benyomás itt is meghatározó - vagy tetszik, vagy nem... Persze itt is sok szempont határozza meg az esélyeket. Akár a lovaglás megítélésénél a fotóknál is a „szakmaiság” az elsődleges szempont. Ha az alkotó nincs tisztában a fényképezés technikájával, akkor a mondanivalóját sem sikerülhet maradéktalanul közvetíteni a szemlélővel, bármilyen nagyszerű is a témaválasztása.

Magad is lovasember vagy, mellette ellenben művész is, évtizedek óta örökíted meg fotókon, grafikai eszközökkel és szóban versben a lovakat, a lovak által kiváltott érzéseidet.

Ez a kérdés olyan jól összefoglalja „tevékenységeimet”, hogy az előbbi gondolatmenetemet is e köré építettem volna. Hisz valóban, alkothat az ember bármilyen „eszközzel és műfajban,” annak szabályait, követelményeit nem hagyhatja figyelmen kívül. Az alkotás is ugyanolyan

Balázs József, a lokálpatrióta

szakmai és érzelmi alázatot kíván meg, akár a lóval való munka és foglalkozás! Ennek hiányában nem képzelhető el a „harmónia”, ami nélkül nincs sem jó alkotás, sem helyes kapcsolat ló és ember között.

Mennyire jellemzi a beérkezett fotókat az a törekvés, hogy ember és ló kapcsolatát mutassák be? Változott a hozzáállás az elmúlt 20 évben?

Azt gondolom, hogy itt az „Amatőr” és a „Junior” kategória alkotóiról és alkotásaikról kell elsősorban beszélnem. Az ember és a ló kapcsolata egy olyan szépséges kötelék, hogy aki ennek a vonzáskörébe került, az akkor is élő marad, ha az élete már más irányt vesz. A gondolkodásában és lelkületében biztosan. Ebből a szempontból nem látok változást.

A „Modell” Kontli László nyertes képe előtt

Dallos Gyula, Pálinkás Róbert, Varga Zoltán, Király Éva és Király László a díjátadó ünnepségen

De ez a kapcsolat többszáz éve „genetikailag” is belénk kódolt, hisz egész múltunkat, történelmünket végig kíséri ez a közös út. A ló, főként a hétköznapiakban „átminősült” az „életminőségünket javító” élőlények közé... Erre érzett rá nagyszerűen a pályázat kiírásában az a kategória, amely a „ló és kutya” témát célozta meg. Hisz mindkét élőlény fontos részt „vállal” abban, hogy ebben az agyon gépesített tendenciájú világunkban „visszkapcsolja” az embert - különösen a fiatalokat - az ösztönösen érző és önzetlenül szerető, elfogadó természetközelségbe. **Hogy emlékszel vissza a „digitális korszak” előtti képkiválasztásra? Tapasztalható különbség a fotók tematikáját, minőségét illetően a 20 évvel ezelőtti filmre készült és a mai digitális képek közt?**

A technikai kivitelezés óriásit változott, főképp, ha nem a „profi alkotókról” beszélünk. Akkor, aki más kategóriában nevezett, az inkább olyan képeket küldött be a pályázatra is, ami egy családi fotóalbumnak díszé lehet, de egy kiállítás színvonalát nem érte el. A digitális fényképezés lehetőségei mindenkit „fotóművésszé” avatnak, de itt is érvényes az, hogy a technikát birtokolni kell. Sokan ügyesen kihasználják ezeket a lehetőségeket és alkalmazzák is. Bátrabban választanak témát, de a több lehetőség sok „csapdát is rejt” főleg, ha valakit vizuális értékrendje inkább az üres, de látványos irányba sodor. Még mindig nagyon sok a rosszul komponált kép! Hiányzó testrészek, „levágott lófülek”, a rosszul megválasztott képkivágások, és homályos

felvételek már eleve kizárták magukat a versenyből. Másik gyakori hiba, amikor olyan képet küld be valaki, ahol fotós szempontból nagyszerű a felvétel, de nincs közvetlen köze a kiírásban megjelölt témához (például nincs rajta ló...) A sportfotóknál pedig, nálam kizáró tényező, ha olyan a téma, ami azt ábrázolja, hogy a ló nagyon „kiszolgáltatott” és szinte „szenved” a rossz felszerelés nyűgében, vagy a lovas hibájából!

Könnyű vagy nehéz volt a kiválasztás?

A jó képek besorolása az, ami a leginkább nehéz! A nagyszerűek között megtalálni a legjobbkat a legnehezebb! Főképp így az online zsűrizésnél, ahol nem lehet a többiekkel megvitatni a szakmai, vagy az esztétikai értékeket. Szerencsére volt itt jó pár olyan kép, amit mindannyian egyformán nagyra értékeltünk.

Volt-e kedvenc képed, s ha igen, miért éppen az?

A zsűri nem ismerte az alkotókat és a képek címét a bírálat idején. Csak az összesítés után váltak ezek az információk publikussá. A profikategória győztese - Kontli László képeit régóta szeretem és ismerem! Az ő alkotásaiban tisztán és maradéktalanul benne van az a fajta üzenet, ami minden olyan kritériumnak megfelel, amiről fentebb írtam.

Pályázatunkra 414 fotó érkezett. Ezúton is köszönjük pályázóinknak a részvételt és külön köszönjük a zsűri munkáját!

Király Éva főszerkesztő